

Internationale Faculteit

voor curientieve filosofie en curientieve psychologie

Een andere wijze van kijken en denken

LevensFilosofie

Vandaag

WAAROM DIT TIJDSCHRIFT?

Hoewel de Internationale Faculteit ooit begonnen is als een filosofische faculteit heeft zij zich langzaam maar zeker ontwikkeld tot een studie- en werkgemeenschap waarin gewerkt en gedacht wordt vanuit de curiëntieve gedachte.

Een tijdschrift waarin we de vragen van "NU" op een actuele wijze benaderd worden. De vragen gaan zowel over *zingeving, maatschappelijke vraagstukken, transitie* en andere problemen. Vragen die het leven RAKEN

Het tijdschrift is NIET gebonden aan bepaalde groepen of groeperingen, maar gaat uit van de **ALMENSELIJKHEIDSGEDACHTE**.

Een *uitgangspunt waar plaats is voor iedereen*. Of anders gezegd: een gedachte waar plaats is voor iedereen en die en waar de menselijke maat als "maatgevend" wordt gezien.

De inhoud van het tijdschrift – waar overigens een ieder die denkt een waardevolle bijdrage aan te kunnen leveren – wordt gevoed vanuit het *werkveld zelf, vanuit wetenschappelijke belangstelling en/of een maatschappelijk probleem dat zich aanbiedt*.

Voor suggesties, aanvullingen en ideeën staan we open.

Geachte lezers.

deze uitgave zal leiden tot de nodige reacties.

////////////////////////////////////
////////////////////////////////////

Bij deze ontvangt u het september nummer van Levensfilosofie Vandaag. Door deze wat bijzondere tijd is het schema dat we opgesteld hadden iets in "de war" geraakt. We proberen de draad weer op te pakken.

Daar we deze uitgaven ook graag onder een wat groter publiek bekend willen maken is het vanaf nu ook mogelijk om –naast de verzendlijst die we gebruiken – de uitgaven te lezen op:

internationalefaculteitfaculte@gmail.com

U klikt op uw eigen e mailadres "opstellen" aan verzendt haar en dan kunt u haar lezen.

Uiteraard kunt u ook uzelf aanmelden voor de verzendlijst. Dan krijgt u alle informatie over activiteiten en de uitgaven toegestuurd.

////////////////////////////////////
////////////////////////////////////

////////////////////////////////////
////////////////////////////////////

Titel: ELKAAR ZIEN IS ELKAAR ONTMOETEN.

Bijdrage van Greet Snel.

////////////////////////////////////
////////////////////////////////////

Zien is elkaar ontmoeten. Maar echt ontmoeten in deze zin is ook dat we door dat zien en ontmoeten met elkaar in gesprek komen. Dat geldt zeker in een situatie waar patiënt en huisarts elkaar ontmoeten. Het gesprek is hier fundamenteel.

Er worden veel woorden gesproken. Soms uit belangstelling, anders uit sociaal gevoel of een gevoel van "moeten"

IN deze bijdrage wil ik het graag hebben over "het helpende gesprek". En gesprek dat zowel de spreker als de luisteraar uitnodigt oprecht naar de ander te luisteren.

In dit gesprek gaat het erom om tot een "menselijke ontmoeting" te komen. In deze ontmoeting gaat het erom de ander "ruimte" te geven en zo zichzelf te mogen zijn. Het "gevoel" te geven "zich-te-mogen-uiten" en dat er "geluisterd|" wordt. Het luisteren is een fundamentele houding om tot een direct contact te komen.

:Uitspreken "is daarbij het gevoelsmatig uitspreken van dat wat pijn doet en verdrietig maakt. Maar ook het vreugdevolle uitspreken kan opluchten.

Dat geldt zeker in een artspraktijk waar BASISZORG wordt verleend. Luisteren naar de zorg die de patiënt heeft maakt dat er een gevoel van "gelijkwaardigheid" wordt ervaren.

Een gevoel van PRESENTIE -dat wil zeggen- een serieuze luisterhouding tussen beide. Het is dit gevoel van "present" zijn dat maakt dat een stuk van onrust kan worden weg genomen in dat gesprek.

Daar waar de computer -voor het grootste deel- dit "gesprek" 'overneemt' kan dit moeilijk een vertrouwensrelatie doen ontstaan.

Een wederzijds gesprek tussen hoorder en spreker helpt het probleem te begrijpen en zelf door levensverandering er iets aan te doen en zo samen als arts en patiënt - tot goede afspraken te komen die de gezondheid ten goede komt.

Hoe belangrijk in deze tijd van de corona-pandemie!!!!

Titel: WONDEREN, GROOT EN KLEIN.

Bijdrage van Arnold Spijker.

Gebeuren er vandaag eigenlijk nog wonderen? Enerzijds hangt het van je blik af. Op een bepaalde manier kun je het hele bestaan, de hele werkelijkheid als een wonder zien.

Echter: ik doel hier op andere wonderen. Dingen die plotseling, onverwacht uit de lucht lijken te vallen. Vandaag overkomt ons weer zo'n onverwacht klein wonder. Ik zeg weer, omdat het niet de eerste keer is.

Misschien klinkt dat wat oneerbiedig, want wat is een groot wonder en wat is een klein wonder? Is iets wonderlijks op zichzelf al niet groots genoeg?

Het is een stralende dag vandaag. Bijna te warm. We wandelen vandaag door een prachtig gebied van jachthut op den Hamer. Grote zandverstuivingen voor de beheersing van het water in de Maas.

Ze moeten bijdragen tot een betere hoogwaterveiligheid.

Tegen de middag bereiken we de kerk in Wellerlooi. We komen via de kant van de begraafplaats. Als we naar boven klimmen zien we even verder dat er een begrafenis gaande is. We moeten er wel langs over het enige voetpad daar. Da vinden we wel wat pijnlijk. We zijn er met onze sjofele wandelkleden helemaal niet op gekleed. Door de begrafenis is het wel druk rond de kerk. We lopen zo snel mogelijk door. Op het kerkplein zien we cafetaria “het Centrum”. Het lijkt ons een prima plek om even te gaan zitten. Daar vandaan hebben we ook zicht op de kerk. Bij de kerk zien we stap voor stap iedereen verdwijnen. De kerkdeur staat nog open. We zeggen tegen elkaar dat dit een mooie kans zou zijn de kerk van binnen te bekijken. Aangezien we achter ons drankje zitten stappen we nog niet direct op.

Dan zien we de pastoor door de deur naar buiten komen. Hij maakt de deur schoon en doet hem op slot. Even later zien we een autootje langsrijden waarin hij zit.

Oei, weg kans om de kerk van binnen te zien Na afloop besluiten we nog even langs het kapelletje bij de kerk te lopen. Je kunt er kaarsen opsteken. Even later zullen we horen dat dit kapelletje in deze coronatijd tamelijk veel gebruikt wordt.

In het kapelletje staat een beeld. We hebben het erover of dit Sint Antonius is. Als er even later een wit autootje aan komt rijden en er een vrouw uitstapt besluit ik het haar te vragen. Is dit inderdaad Sint Antonius? Ja dus.

We raken even in gesprek en noemen de pech van de gesloten kerk. Ze zegt: daar kan ik wel iets aan doen en doet de deur voor ons open. Ze is koster en acoliet. We krijgen de gelegenheid om de mooie gebrandschilderde ramen van deze kerk te bewonderen.

Dat die zo “nieuw” was had ik niet door. Later las ik dat, na het gebruik als uitkijkpost in de tweede oorlog, de toenmalige kerk geheel werd verwoest. Begin jaren 50 werd een nieuwe Sint-Catharinakerk gebouwd, aan de Catharinestraat, naar het ontwerp van Pierre Weegels. Deze kerk werd op 19

december 1953 ingewijd en is tot heden in gebruik.

We hebben enorm genoten van de mooie ramen. Het leuke gesprek dat we zo plotseling hadden. De dag was prachtig ook door de plotselinge wonderlijke ontmoeting waarbij we onverwacht toch nog de kerk konden bekijken.

Si quaeris miracula – Als je om wonderen verzoekt; is een refrein van het zogeheten responsorie waarnaar men wijst bij Antonius van Padua. Sint Anthonius is trouwens bij uitstek de patroon van de verloren voorwerpen.

Wonderen: ze zijn de wereld niet uit. Soms vallen ze schijnbaar uit de lucht. Soms moet je er om vragen. Dat vragen moet je bij Anthonius ook letterlijk doen

Wonderlijk en verrassend zijn de ons overkomen wonderlijke voorvallen wel. Voor ons: een mooi moment om op terug te kijken.

////////////////////////////////////
////////////////////////////////////.

////////////////////////////////////
////////////////////////////////////

Enige gedachten over corona tijd door Greet Snel.

////////////////////////////////////
////////////////////////////////////.

In de afgelopen maanden hebben TIJD en het LEVEN op een niet voorziene wijze een beetje stilgestaan. Het zou kunnen dat deze tijdelijke stilstand in

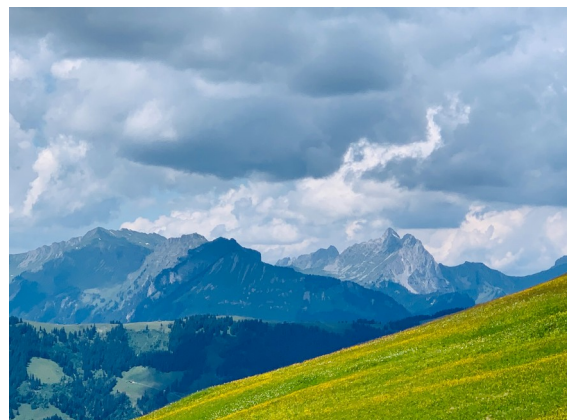
ons leven juist vooruitgang zou kunnen gaan betekenen.

Misschien dan wel niet in materieel opzicht, maar immaterieel kunnen we wel veranderingen – hopelijk – op gang brengen, in de herwaardering van wat ECHT belangrijk is in dit leven.

Tijdens mijn schrijven kwam ik dit mooie gedicht tegen van de Engelstalige zwarte schrijfster, dichteres **Sonya Renée Taylor**.

Als slot van deze uitgave wil ik u het niet onthouden.

We zullen niet teruggaan naar normaal // Normaal was er nooit. Ons pre-corona bestaan was niet normaal behalve dan dat we hebzucht, ongelijkheid, uitputting, verarming, afkomst, uitsluiting, verwarring, // haat en gebrek//// hebben genormaliseerd.....// We zouden niet moeten verlangen, mijn vrienden, // om hiernaar terug te keren. /// Ons is de mogelijkheid gegeven // om een nieuw gewaad in elkaar te zetten, //een dat het hele mensdom past ///en de natuur

////////////////////////////////////
////////////////////////////////////

Enige rechtsfilosofische gedachten

Door: Justin de Groot.

////////////////////////////////////
////////////////////////////////////.

Het recht bestaat uit regels die voor iedereen gelden en dus een maatschappelijke functie hebben.

Vrede in de samenleving kan worden bereikt door de “sociale en maatschappelijke vrede” proberen in stand te houden. Men moet vredig met elkaar samen kunnen wonen in maatschappelijk verband doordat verschillen worden voorkomen of op vreedzame wijze worden opgelost en/of beslecht. Het bewaren VAN DEZE VREDE BETEKENT NIET ALLEEN DIE BEHOUDEN, MAAR OOK BESCHERMEN EN TRACHTEN IN STAND TE HOUDEN

Het gaat om een actieve vorm van bewaren die gericht is op het heden en de toekomst. Het is zo dat we ons rechtssysteem in en op orde kunnen houden.

Het recht omvat ook regels waarmee het systeem zichzelf in stand tracht te houden. Het recht bewaart en zichzelf en de samenleving waar zij gevormd is. Het is daardoor dat er vele vormen en deelgebieden van recht bestaan. (in een volgend artikel komen we daarop terug).

Er zijn rechtsregels die ons verplichtingen opleggen jegens

anderen, en rechtsregels waarmee we gedwongen kunnen worden die verplichtingen na te komen.

Het handhaven van het recht en dus het zorgen dat zij niet verstoord wordt zodat het tot een chaos wordt is taak van de maatschappij als geheel.

////////////////////////////////////
////////////////////////////////////

////////////////////////////////////
////////////////////////////////////

Wat betekent verantwoordelijkheid dragen in de maatschappij.

Door Greet Snel.

////////////////////////////////////
////////////////////////////////////.

Naar aanleiding van het artikel van Justin de Groot is de vraag gerechtvaardigd hoe we in deze coronatijd met de verantwoordelijkheid en naar onszelf en naar de maatschappij dienen om te gaan.

Het zou interessant zijn hier een reactie van u hierop te mogen ontvangen.

Ik nodig u dan ook uit een reactie of een gesprek over dit onderwerp aan te gaan.

////////////////////////////////////
////////////////////////////////////.

**Hoop dat u in een of meerder
artikelen toch belangstelling hebt
gehad en ons dat wellicht wil laten
weten.**

**Hartelijke groet Greet Snel, decaan
Internationale Faculteit.**